

Trampský občasník pro západní
Kanadu a USA.
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Rd.
Saanichton, BC
Canada, V8M 1V4
Tel.: (250) 544-0909
Email: stopa@shaw.ca

Číslo 57, léto 2003

U dvou potoků

(nová trampská oáza na východě USA – píše Jirka Srbák)

. . . doposud se nemohu vzpamatovat z toho šoku způsobeného mým návratem z Kanady do té naší kamenné džungle. Stále mám před očima to panorama krásných zasněžených hor, majestátních cedrových lesů a v chřípí cítím vůni táborových ohňů. Nejhorší část potlachu je to rozloučení a návrat domů s plnou hlavou vzpomínek. Nějak jsem to přežil, dal jsem se do pucu, vypral začouzené hadry, vyzvedl poštu (samé účty a junk mail) a znovu naskládal potřebné věci do báglu a v pátek mě vyzvedl Břeťa a jeli jsme na tu naši slezinu do Galeny, přes tři hodiny jízdy. . . .

GALENA je hezké, starobylé a historické městečko v severo-západním cípu státu, nedaleko mohutné Mississipi. Je zapsáno v historii tím, že se tam narodil a dlouho tam žil generál Ulysses Grant (1822-1885), vrchní velitel Uniových Armád v civilní válce a 18. prezident Ameriky. Nedaleko na sever odtud koupil Petko Conev (řečený Konývka) přes 7 akrů země (cca 3 hektary), z větší části hustě zalesněných listnatým porostem s velkou loukou se dvěma potoky. Ten pozemek hned za tepla pokřtil „U dvou potoků“. Musel se tam nadřít jako mezek. Upravil cestu, před tím sotva znatelnou a zarostlou křovím s mnoha výmoly a sesuny, na louce posekal trávu s plevelem po hlavu vysokou, vyčistil prostor pro ohniště a udělal jiná zlepšení, často s pomocí kamarádů. Špičkový project je místní „knihovna“, dobře zásobená četbou (kadibudka), která mi hned připadala až moc přepychová a luxusní, s jemným toaletním papírem prvě kvality místo šmirglpapíru pro dámy a uraženého hrdla od flašky pro zálesáky.

Přijeli jsme tam za tmy a na louce už bylo asi 8-10 aut. Jelikož slezina byla pouze pro zvané „dříve narozené“ trampy a jejich přátele, neočekávala se velká účast. S baterkou v ruce jsem se domotal tmou k ohništi, zakopáváje o všechno jako opilec a tam už mě vítali známí pardové laskavými slovy jako: „. . . ty vole, ty eště žiješ? To tě stará pustila z řetězu, vid’?“ a podobně.

Jako když se sejde stará parta, bylo veselo a za doprovodu kytar se zpívalo a hrálo u ohně do časných ranních hodin. Kromě kamarádů z chicagské oblasti nás poctili návštěvou následující přespolní:

Charlie z Las Vegas, Brumla z Winipegu, Moučkoví z Wisconsinu, Hanzin a Šíska z Clevelandu, Kvitko s Brndíkem a Santana z Iowy, Fifa a Farář z Texasu a Petr z Alabamy. Celkem asi 35-40 duší. Not bad pro začátek, že ne? Čestným hostem byl Petkův soused: farmář Jack s rodinou.

V sobotu ráno jsem se probudil a zajásal, neboť nad námi bylo modré nebičko bez mráčku, u potoka provedl opatrně hygienickou očištění jemným protřením očí konečkama prstů a hurá k ohni na kafe. Počasí bylo jak šité na míru a byl to pocuc vystavit svoji kostru na sluníčko, kterého jsme v Chicagu ještě moc neužili. Večer byl hlavní program potlachu, který dopadl bezvadně, což se

ani jinak nedalo očekávat. Byl krásný teplý večer a nebe poseté hvězdami, což ve městě nevidíme.

V neděli ráno se vyspávalo, pak během dne se kecalo, vyprávěly se vtípy za náramného řehotu, muzicírovalo se. K večeru se Hanzin ujal funkce šéfkuchaře a vytvářel bramboráky a musím říct, že je svedl na jedničku. Pak další sezení u ohně, ale už ne až do rána, únava byla vidět na nás všech. Snad díky účinku všech těch různých a chutných „liguére“, před kterými se nedalo utéct. V pondělí po poledni jsme začli pakovat a rozjíždět se domů, každý na svůj „píseček“. Poslední stisk ruky, hubánka na čilko, ahoj a zlomte vaz a nashle na příštím potlachu – kdekoliv to bude. Všichni jsme se rozjížděli s pocitem uspokojení, že potlach se nám zdařil.

Jirka Srbák – Chicago

Foto 1(redakce) – Jirka Srbák, foto 2(od Jirky) – Petko, Farář, Šíska, Brumla

Ahoj kamarádi a kamarádky.

Jmenuji se Áda Vostrý a žiji se svou rodinou v kanadském Edmontonu. Myslím, že už jsme se někde potkali na společných trampských akcích pořádaných kamarády severozápadní a západní částí Kanady. Během všech potlachů, slezin a expedic se vždycky

začínalo a končilo naší trampskou písničkou. Bylo, je a bude tomu tak i nadále...

Najednou mi začalo být líto, že zde není větší prostor pro ty z nás, kterým trampská píseň učarovala a stále jsou ochotni držet svoji kytaru od západu do východu slunce ve svých rukou a hrát pro potěšení sebe a hlavně taky těch dalších, kteří nedočkavě čekají na tu svoji písničku, aby si mohli zazpívat, anebo si ji alespoň poslechnout.

Minulý rok jsem se začal touto myšlenkou zabývat víc a víc. Dát dohromady něco, co by bylo pouze o trampské písničce a lidech, kteří ji píší, hrají, zpívají a také naplno prožívají. Utvořit trampský písničkový víkend . . .

Podářilo se mi spojit s několika kamarády, kteří tuto myšlenku naplno podpořili a realizace přípravy mohla začít.

Začali jsme si hrát se slůvky a vytvořili kombinaci slova zcela jasnou pro každého.

Tato písničková akce ponese název TRAMPSKÁ KYTARA.

V našem plánu není rentovat haly a kulturní sály. Chceme s celou akcí zůstat venku pod širákem, tam kde je nám nejlíp a kde se cítíme doma.

Nejsme pobočka ani vyřazovací kolo žádné PORTY nebo festivalu v republice. Jsme trampská akce, přizpůsobená podmínkám tohoto kontinentu a potřebám těch pár tisíc trampů na této straně Velké Louže. Účastníci se mohou trampové z celého světa včetně ČR a Slovenska. Jídlo, pití a stan si každý musí přivést. Vstupné je zdarma a prodejní stánky u nás nebudou. Nejsme zařízení na tisíce diváků a pokud chceš přijet jako nesoutěžící tramp, tak tě musí vzít s sebou některý ze soutěžících a u něj se můžeš přihlásit. Jako registrovaný účastník máš právo si přivést skupinku těch "věrných", které uznáš za vhodné. Počet návštěvníků bude muset být omezen (v závazné přihlášce bude uveden limit), protože se jedná o soukromý pozemek a tudíž, musí být respektovány požadavky majitelů.

Chceme nechat zaznít písničky známé i méně známé, ale hlavně ty původní. Tvorbu kamarádů, kteří žijí zde a v jiných zemích Světa. Kamarád Jaroslav "Medvěd" Bier z Edmontonu začal před několika lety pracně prošlapávat písničkovou trail vaší původní tvorby Trampů v Zahraničí, kterou pak publikoval. Určitě každý z vás, kdo napsal nějakou píseň, ty zpěvníky má a našel se v něm. Prolistujte v nich a budete překvapeni, kolik je zde kamarádů, kteří písničky píší.

Myslíme, že Medvěd udělal velký kus dobré práce.

Teď ale nastal okamžik, kdy budeme moci všichni slyšet tyto písně v originálním podání autorů!

Nebude to paráda???

*

Trampská akce TRAMPSKÁ KYTARA bude obsahovat tyto soutěže:

1. Soutěž trampských autorů (původní tvorba)
2. Soutěž v interpretaci trampské písně
 - a) osady a skupiny
 - b) dvojice
 - c) jednotlivci

Soutěže TRAMPSKÁ KYTARA budou probíhat během dne. Chceme tím umožnit větší prostor v soutěžích a možnost dokumentace při denním světle naším Más- Med duem ŽRAL (Žrout + Aleš), kteří budou pořizovat audio-video záznam celého průběhu soutěží.

Všechny soutěže budou ozvučeny profesionální technikou.

Nemějte vážení Trampové a Trampice husí kůži z těchto technických věcí, které nám velmi pomohou podpořit kvalitu zvuku nástrojů a hlasů. Dnes je prostě nezbytné s těmito věcmi pracovat. Jsme si jisti, že spousta z vás, kteří hráli a hrajou, nám dají za pravdu.

TRAMPSKÁ KYTARA bude trampskou písničkovou akcí. Není to potlach s potlachovými pravidly a pevným řádem věcí.

TRAMPSKÁ KYTARA se bude konat na long víkend (Labour Day) v září 2004 na soukromém pozemku v B.C. v Kanadě.

Zde budou vítáni všichni, kteří chtějí prezentovat svoji vlastní tvorbu, anebo soutěžit v interpretaci trampské písně. Samozřejmě hosté ze zámorí jsou vítáni ve všech kategoriích.

Každý, kdo se rozhodne být soutěžícím na akci TRAMPSKÁ KYTARA, musí potvrdit svoji účast a v jaké kategorii bude soutěžit, nejpozději do 1. května 2004 na Email adresu:

avostry@shaw.ca nebo stopa@shaw.ca

nebo na poštovní adresu:

Ada Vostry

337 Blackburn Dr. East

Edmonton, AB, Canada

T6W 1B4

Telefon: 780-437-1751

Pokud tak učiní, tak obdrží všechny důležité informace o soutěži, porotě, cenách, kempování a plánu cesty.

Pro registraci musí být uvedeno:

- 1 - Jméno "přezdívkou" příjmení
- 2 - Email a adresa s telefonním číslem
- 3 - V jaké soutěži se budeš chtít prezentovat

Ahoj - TRAMPSKÁ KYTARA (logo vytvořil Šoc)

Sluníčko mě vytáhlo,

Protože již jaro je pěkně rozběhnuté a do léta moc nechybí. Táhlo mě to zase ven do přírody. Tentokrát jsem si vybral podívat se na krajinu mého mládí.

Poznámka z učebnice vlastivědy „Vinařická horka je posledním jižním sopečným výběžkem českého středohoří její výška nad mořem 442 m.“

Na tomto kopci který je mezi šachtami a blízko Kladna a Poldovky v místních opuštěných lomech jsme začínali s bobříkama a pak jsme začali i trampovat.

Když jsem přijel do vesnice a zastavil u rybníku kde je nová cedule „Chráněná krajinná oblast“ s vyznačením naučné stezky. Já jsem vyrazil kousek po stezce a dál, že si zkrátím cestu a dostanu se do „Jezerní kotliny.“ rychleji. Ale ouha bývalý družstevní třešňový sad byl jako zámek kde spí šípková Růženka. Trní šípky tady dorůstaly až do korun stromů. Musel jsem se vrátit na stezku která byla trochu udržovaná. Pak mě cesta zavedla do lomů udělal jsem pár fotek. Cesta byla opravdu stezkou někde tak úzkou, že jsem měl co projít a to jsem se ještě musel vcucávat. Pak jsem přišel do velkého lomu který mě překvapil. Dole někdo upravil asi třicetimetový kruh z kamenů a uprostřed ohniště. Docela uklizeno ale žádný totem nebo značka kempu. Po prohlídce jsem se drápal dál k trianguláku a dál k Jezerce. Jméno lomu kde jsme tábořili jsme pochopitelně vzali od J. Foglara. Opravdu starý lom na jehož severním konci byla malá jeskyně a před ní bylo malé cca 12metrů dlouhé a metr hluboké jezírko. Bylo romantickým zákoutím. Tady jsme měli i náš první potlach který byl „pochtěn“ návštěvou policajtů a vojáků. Trní mě pořád bránilo ve výhledu i když šípky byly holé bez listů. Najednou jsem zastavil a celý zkoprněl tady byl

asi půl metrový schod a pak navezená skládka. Po pořádném rozhlédnutí jsem si uvědomil co se stalo. Jsem v „Jezerce“ a tady místo lomu nechutná skládka odpadků. Sedím a koukám nemůžu uvěřit vždyť dole bylo napsáno „Chráněná krajinná oblast“. Pak jsem to pochopil, likvidace tohoto místa byla něčí prioritou. Bylo mě z toho trochu smutno, tady teprve člověk vidí co člověk dovede.

Bill – T.O. Krahulík - Pochválov

Koutek poezie

Kanada

Cítíš tu dálku, voní a láká
v té božské zemi slunce chodí spát
s lidmi se nemazlí, však volnost ptáka
ukáže cestu proč svoji píseň zazpívat

Dana Tulačka 1993

Moře

Moře je nekonečná inspirace
moře je touha, snění, prostor, zloba
ale i navigace
moře se neptá na burzovní spekulace
moře nežádá ani o dotace
moře si zahučí kdy se mu zachce
a v jeho širém náručí nejedné bárce odzvonilo -
Moře je věčná života inspirace

Dana Tulačka 1989

Memorial v Coloradu

Sjela se dobrá parta. Jako každoročně jsme měli memoriál na Buffalu, kterému tradičně říkáme "Memoriál Malého Járy". Kamarád Kojot zahájil večer krátkým proslovem, připomněl nám všem, že je to 30 let od doby, kdy byl Malý Jára zastřelen dvěma černochoy v New Orleans.

Malý Jára měl tenkrát úplně čerstvou námořní knížku, chtěl být námořník. Odjel z Denveru do New Orleans, kde čekal na nalodění. Byl ještě v Americe krátkou chvíli a tak nevěděl, že některá místa nejsou vhodná k navštívení bělochem.

Zašel si do osudného drugstoru v černošské čtvrti, kde byl střelen do břicha malou 22 ráží. Je možné, že by to tenkrát přežil, ale kolemjdoucí si mysleli, že je nejspíš opilý a nechali ho ležet na chodníku dvě hodiny. Pak se nějaký dobrodinec slitoval, když viděl spoustu krve a zavolal sanitku. Pro Malého Járu bylo už pozdě. Zemřel při převozu do nemocnice ve věku necelých dvaceti tří let.

- Narodil se 7. září 1950 –

- Zemřel 13. června 1973

Vzpomněli jsme také na ostatní kamarády, Pind'u, Balouna a Zoltána, také na dvě děvčata, která mají u mohyly vzpomínkové desky, Jarka a Jitka.

Zazpívali jsme Vlajku a pro zemřelé kamarády "Do osady přišla dívka". Bylo nám docela smutno, Tony přinesl k ohni kámen za kamarády, kteří nám hlídají fleky Velkého Manitou. Pupál s Baronem naladili kytary a pustili se do trampských vykopávek. Zpívalo se a vzpomínalo v atmosféře kamarádského kruhu dlouho do noci.

V neděli byl den otecků a tak mnozí z nás odjeli hned po ránu se účastnit rodičovské povinnosti. Přiložené fotky dělali, Láďa-Montana a Leona.

Ahoj, [Baron](#)

Kamaráti bielej pereji

Svet spenenej vody ma lákal už od detstva. Bolo to koncom mája, keď sa mi naskytna príležitosť znovu sa vybrať preskúšať úskalia ostrých vlín bielej vody. Neváhal som ani chvíľu, keď som na aukcii zbadal profesionálny raft a hneď som ho kúpil. Vzrušenie z kúpy bolo veľké a preto som sa nevedel dočkať chvíle kedy budem opäť na vode a hneď prvý víkend som narýchlo polepil partu aby som mohol nový čln otestovať. Ako krstnú riekku pre prvý splav som vybral upper Clacamas river, jednak pretože bola najbližšie a

jednak pretože to je už rieka vyššieho stupňa a chcel som popri všetkom vyskúšať čo všetko znesie nový čln.

Problém sa naskytl keď sa chalani začali pýtať na obtiažnosť rieky. Rieku som vtedy opísal ako vhodnú pre začiatočníkov. Deň pred splavom som išiel dokúpiť dve veslá. V obchode som sa stretol s gajdom tejto rieky, ktorý sa ma spytoval na moju prax s takouto riekou. Tiež ma ubezpečoval na zmeny rieky po predminuloročnom požiari lesa a zmenou koryta po zime. Vysvetľoval, že niektoré 3 stupňové úseky sa zmenili na 4 stupňové a v tomto období je v rieke ešte vysoká voda, ktorá taktiež môže zvýšiť stupeň rieky. Gajd mi tiež spomenul troch rafterov ktorý na rieke zahynuli, čo sa mne už zdalo ako podozrivé odhovranie. Ja som si však spomenul na tramské heslo "Nás nič neodradí."

Zabalili sme posledné veci a vyrazili sme z Portlandu smerom na Reepbrook. Cesta sa vinula popri rieke a miestami sme mali pekný vyhľad na pereje. S auta rieka vyzerala skutočne ako pre začiatočníkov. To sa však zmenilo keď sme prechádzali mostom v mieste kde prúd bol pomerne silný a podľa údajov sa jednalo o stupeň 4. Tu Frankie zacomplainval že toto nevyzerá ako pre začiatočníkov. Ja som mu na to povedal, že: "Toto prejdeme ako hovno to nebudeš v člne ani cítiť."

Raft sme spustili na vodu v mieste "3 Linx" čo je vlastne trojitá 3. Tu sme zistili, že prúd je naozaj silný a voda ešte od zimy stále vysoká. Tam nás vodička prvý krát pokrstila a podľa oplzlých výkrikov každý vedel, že bola nepríjemne studená. Nič sa nedalo robiť pádlovali sme pekne ďalej. Ďalšie prekvapenie sa nám naskytko keď som uvidel spadnutý strom vo vode a pri pohľade na tento úsek som si spomenul na Gajda v obchode, ktorý ma varoval práve na túto perej. Ostrá zátačka v silnom prúde s hlbokou vodou, vyčnievajúca ostrá skala a spadnutý strom, kde sa tvorí veľký vír. Tiež ma poučal, že ak sa tento vír neobíde už sa z neho nedostaneme. Prúd tu bol naozaj silný a nepomáhalo vôbec nič. Zobralo nás to rovno na skalú, stačil som len vykriknúť nastavte pádla, aby sme stlmili náraz. Najväčšie šťastie mal Lexo, ktorému prevyšajúca skala prebehla asi 10 cm nad hlavou. V tomto úseku sme prišli aj o veslo, ktoré vytrhol z ruky silný prúd. Veslo sa nám ale nakoniec podarilo dosiahnuť na kľudnejšom úseku a mohli sme pokračovať ďalej.

Do ciela sme prišli mokří ako myši, ale zato zdraví a plní nových zážitkov a skúseností. Okrem vylievania vody z člna sme vodu museli vylievať aj z foťákov. Suchý sa zachoval iba jeden, ktorý nám uchoval spomienky na tento nezabudnuteľný mokrý vander. Spoločne sme došli k záveru, že naozaj treba rešpektovať varovania a výstrahy. Presvedčili sme sa na vlastnej koži, že tiež

treba dbať na obdobie v ktorom je rieka splavná. Pred splavným obdobím je prúd silný a voda vysoká, po sezóne je to zase naopak. Preto je dôležité riekou si najskôr dôkladne naštudovať a prípadne sa poradiť s niekým kto má s danou riekou viac skúseností. O tom, že varovania treba brať vážne sa mohli presvedčiť aj vodáci, ktorí išli splaviť Clacams 14 dní po nás, keď jeden z posádky vypadol z člna a našli ho utopeného až 15 míľ od miesta nehody.

Ahoj Lupino, Oregon (foto Lupino)

Walter a Tom slávi na Squamish River

Předpověď počasí nebyla skvělá, ale přesto se sešla hromada kamarádů, aby Tomovi (47) a Waltrovi (60) pomohli oslavit další rok za opaskem.

Od potlachu utekly jen 4 týdny, ale změny v okolní přírodě byly velice nápadné. Jarní tání vytvořilo nové potůčky a tůňky, řeka byla divoká a skoro se vylévala z koryta.

Ale jako zázrakem se v sobotu počasí zlepšilo, a plachty se staly více dekorací než potřebou.

Přítomné dámy se sešly na gulášovou brigádu a přesto, že stůl byl plný ostrých nožů, žádný prst v kotlíku neskončil. Jaroušek se ujal vaření a jako alchymista přispíval z různých pytlíčků s kořením a výsledek byl fantastický.

Tulačka se vyznamenala výborným dortem pro oba oslavence a jako vždy se sešel stůl plný dobrot. Česneková pomazánka od Světlany zmizela nejdřív. Já přispěla jitrnicema, ale na to, že jsme právě doma zabíjeli, mne nikdo neskočil.

Oheň neměl šanci celé 3 dny vyhasnout, vytrvalci s kytarama drželi službu až do rána a po nich to hned přebrala další šichta. Přes den nám zahrál i stále se rozšiřující kroužek harmonikářů, byla to příjemná změna repertoáru.

Všichni hosté přispěli k důstojné oslavě obou narozenin a jelikož byly naraženy 3 soudky, pivo došlo až v neděli v poledne. Po cestě zpět nám sluníčko umožnilo obdivovat početné vodopady, řítících se z okolních hor.

Věřím že všichni přítomní, nejen Tom a Walter, odjížděli naprosto spokojeni s prožitým víkendem.

Ahoj Věra

(foto Věra - zleva Walter, Tom a Tulačka s dortem)

Ahoj kamaráti zo Squamish river,

Na svet'áku v Rocky Mountains som spoznal kamarátov zo Squamish river. Často som mával pocit, že sa chcem vrátiť späť

do vlasti za starou partou a znovu oprášit starú osadu. Toto mi však nahradili kamaráti, ktorých som spoznal na svet'áku a tiež som medzi nimi našiel to, čo som zanechal v starej vlasti. Od toho času cestujem na potlachy na Squamish river veľmi rád, pretože tu stále vládne kamarátska atmosféra a kamaráti ma tiež prijali medzi seba.

Rieka Squamish sa prepletá krásnym údolím popod ľadovce, čo je ozaj krásny flek na ktorom sa trampovy dýcha z plných pľúc jedna radosť. Squamishania, ktorí si tiež hovoria STO Vancouver, majú pekný štýl zahajovania potlachov, ktorý je vždy perfektne pripravený. Kamarát Bobin na úvod podáva trampský citát pri ktorom vyjadruje osud trampského ducha. Tento rok som mal pocit, že úroveň potlachu sa ešte zdvihla. Skutočne sa im tam nedostal žiadny masňák. Domov sme cestovali s pocitom, že sme chytili druhý dych trampovania. Ďakujem kamarátom za pozvanie a teším sa na Vaše ďalšie potlachy. Bol to naozaj vydarený vander a aj počasie nám tu ako vždy prišlo.

Ešte by som tiež chcel poďakovať Šolimovi, ktorí ma podporil a prihlásil do súťaže a tým som si domov odniesol nový zážitok. Na Squamišskom potlachu som po prvýkrát v živote sedel na totemove podium na čo asi nikdy nezabudnem.

Kamarátske ahoy za Oregon

Lupino

(foto redakce – na snímku je Lupino ve svém kempu u Squamish River)

Malá filmová škola pro trampy

Editování a úprava digitálního videa.

Mnoho trampů si pořídilo digitální kamery, ale zatím pouze hrstka se věnuje výrobě digitálních disků, pro které byly tyto kamery navrženy. Pokud dosud nemáš Digitální Video (DV) kameru a přemýšlíš o koupi, tak zde je pár návrhů a doporučení, které ti mohou přijít vhod.

- 1) – Nekupuj analog 8mm kameru, jedno jak levná. Kvalita je o mnoho menší než je rozdíl v ceně. Už vůbec zapomeň na VHS mini-tape kamery. Kvalita se dá popsat jako mizerná a jakákoli kopie z původní pásky je o 50% horší. Kopie DV pásky jsou o stejné kvalitě jako originál a je jedno, že je to dvacátá kopie z kopie desáté generace.
- 2) – Velkou výhodou je „memory stick“. Můžeš dělat se stejnou kamerou kvalitní digitální fotky a přes Email je poslat všem známým a i do STOPY. Do každého videa

zařazujeme serie povedených fotografií od všech co nám je pošlou.

- 3) – NightShot a Super NightShot, malý zázrak pro trampy. Kamera má schopnost vidět „teplo“, neboli infrared světlo a navíc je tam zabudován infrared světlomet pro záběry v absolutní tmě. Potlachové táboráky dodávají tolik světla a tepla, že už žádný jiný zdroj nepotřebuješ a filmovat můžeš až do rána. Je to ale jen černobílý obraz, což je okay, v noci nikdo barvy stejně nevidí. Fotografie za použití blesku u táboráku jsem nikdy neměl rád. Je to sice dokument, ale kouzlo ohně a táborákem osvětlených tváří je zničeno. Na tisícinu vteřiny vysvitlo slunce a smetlo romantiku večera. Pokud bys přinesl světlomet a natáčel video s jeho použitím, byl by to asi tvůj poslední táborák, na který jsi byl pozván. NighShot je terminologie používaná u SONY kamer. Nepleť si to s jinými značkami, kde ti řeknou, že potřebuješ třeba jen 3 Luxy světla. Taková kamera nemusí mít „infrared vision“ a u táboráku na ní nic moc neuvidíš, ani ne tolik, co vidíš pouhým okem. Kupuj pouze tam, kde můžeš kameru vrátit po vyzkoušení a dostaneš zpátky peníze.
- 4) Zoom, neboli „gumová čočka“. Jenom „optical zoom“ se počítá a měl by jsi mít aspoň 18-22x. (10x optical je málo) Digitální zoom přehlížeš, je to jen výraz pro nalákání zákazníků, kteří neví o co jde. Kvalita je jako zvětšenina novinové fotografie a pravděpodobně to nikdy nepoužiješ.
- 5) Bezdrátový mikrofon se dá pořídit asi za 200 dolarů a vymění ti mikrofon v kameře, takže máš perfektní zvuk těch co zpívají, pokud na někoho navěšíš mikrofon s maličkou vysílačkou a přijímací krabičku napojíš na kameru. Funguje to asi do 50-ti metrů. Pozor, chceš-li mít nepřerušenu písničku, nesmíš video kameru vypnout. S kamerou můžeš změnit místo, filmovat z druhé strany, ale nepřeruší natáčení. Při editování můžeš překrýt (overlay) ta místa, kde jsi se s kamerou „stěhoval“ jinými záběry, třeba na diváky, na řeku, na oheň. Zvuk necháš ten původní, nepřerušovaný. Ideální situace je, když muzikanty filmují dvě kamery najednou, každá z jiného úhlu.

V minulém čísle jsme si řekli, jak převedeš video do počítače, aby to šlo editovat. Každý jeden záběr by měl být uložen na disku v jednom souboru (one file). Nastartuješ program na editování a vše je pak jen hra s myškou. I malé děti starší pěti let mohou editovat. Přetáhneš soubor prvně na „time line, track 1-a“, druhý soubor dáš na „track 1-b“, trochu je překryješ a mezi ně vrazíš prolínačku, kterých tam máš celou paletu, aspoň několik desítek. Klik-drag klik-drag a je video hotové. Další klik na titulky a pak už jen dokončit a vypálit na CD. Jeden z nejlehčích a jednoduchých proramů je Ulead VideoStudio

<http://www.ulead.com/vs/trial.htm>

Pozn. Autora - omlouvám se čtenářům v ČR a SR, že moje česká terminologie v počítačích není asi správná, jsem vyučen v tomto oboru zde v Kanadě, kde pracuji posledních 12 let jako "service technician" pro banky, vojenské a vládní úřady. Doma jsem pracoval jako televizní technik a když jsem v roce 1975 odešel, tak PC ještě neexistovaly.

.. někdy příště - jak převést starý 8mm film do digitálního světa. . . Aleš

Trampeké disky z naší video-kuchyně:

VCD - resolution 240x360, 700MB CD disk, kvalita jako VHS (nic moc)

SVCD - resolution 480x480, 700 MB CD disk, 40 minut, kvalita dobrá

DVD - 740x480, 4.7 GB, DVD, kvalita nejlepší ale cena mnohonásobně vyšší. Okopírovat lze pouze na DVD vypalovače, hraje pouze v DVD přehrávači.

Vejdou se tam necelé dvě hodiny kvalitního videa.

1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD

2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD

3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD

4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD

5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003

6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD

7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD

8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD

DVD - Mušlárna 90-95 a

Vítání Jara 2003 na Ostrově

DVD - Potlach na Bush River 2003

a Dlouhému Jirkovi je 50

Vzpomínka na Jirku

Skupina kamarádů a kamarádek se sešla u Libky 19, června 2003, aby vzpoměli na Jirku Živného, který zemřel před rokem na trampské rybářské výpravě za lososy, organizované Bobinem na China Creek na ostrově Vancouver Island.

Když smutek sáhne do krajiny

A zbarví obzor do černa . . .

Nezvaným hráčem u hostiny . . .

Hned vedle zvadlé květiny . . .

Zasedne bolest nezměrná . . .

I kdyby hlas sis vykřičel

a času prosil vrácení . . .

nemajíc v duši žádný směr . . .

a z hvězd ti zbylo spousta děr . . .

ozvěnu nesou jen ptáci znavení.

Dana Z.

Trampeký Spravodaj – (Bratislava)

Zdeno Dočkal, Novomeského 1, Pezinok, 90201, Slovakia

Jako obvykle, tak i v posledním čísle 130 Brčko shrnuje obsahy všech možných trampských i netrampských časopisů. Začíná Severkou a pak je Puchejř, Western (uvnitř vložka bývalého časopisu Tramp), Ahoj vydávaný Tábormickou Unií, TCPIky od Tramp Club Praha, Stopař, australský Kamarád a Krásy Slovenska. Na poslední stránce je několik kreslených vtípů od Lexy, jeden z nich přetiskujeme. Předposlední strana má seznam trampských i jiných akcí a jeden se nestačí divit, kolik je to všech možných soutěží, festivalů a kytarobití.

Budějskej širák – České Budějovice

Básník se s námi všemi v minulém čísle rozloučil s tím, že vydávání časopisu končí z mnoha důvodů, převážně finančních a zdravotních. Další časopis byl tedy neočekáván a příjemně překvapil. Několik článků tam má Hanka Hosnedlová, najdeš tam povídky o Karlu Krylovi a jeho bratru Janovi, o Kajmanovi – trampskému archiváři jihu Čech, o Haškovi, jak sloužil vojenskou

službu v Budějovicích. Našlo se i místo na přetištění povídaní z naší STOPY. Podrobné zprávy referují o průběhu nedávných akcí a pozvánky tě zvou na akce co se teprve konat budou. Pokud někdo potřebujete peníze, tak si přečtěte pověst o pokladu na hradě Helfenburgu v Bavorova.

Adresa: Franta Němec, Labská 2, České Budějovice, 37011

Email – budejckej-sirak@telecom.cz

10. Československý Potlach

se koná 5. – 7. září 2003 v Pozďatině.

Kontaktní adresa: Igor Kučera al. Drobek, Padochov 153, 664112 Oslavany, mob. +420 721 382 360

Recenze

Kronika Slovenských Osád

Vydal Pekelník z Bratislavy. Formát je multinedia CD a dá se to otevřít na každém počítači pomocí programu Internet Explorer. Je to nová forma knihy, která je vydána v digitální formě. Obsahuje spoustu a spoustu informací o všem co se dělo a děje na Slovensku. Není to video, ale jsou tam desítky písniček, které si můžeš poslechnout, historie kapel a souborů, trampští umělci včetně Lexy, jehož typické kresbičky trampských vtípů zná důvěrně každý z nás. Méně se ale ví o řezbáři kamarádovi Bakalovi, který tam má celou škálu svých vyřezaných totemů. Najdeš tam potlache, sleziny, kamarády v zahraničí, humor, písničky, básničky. Každý jeden si přijde na své. Je velmi těžké takovou novou věc hodnotit jinak než na jedničku. Nedá se to s ničím srovnat, nic podobného neexistuje a všem ostatním trampským kronikářům se nasadila lafka pěkně vysoko.

Pekelník předběhl svoji dobu a hlasitě voláme UMÍÍÍ.

Více informací přímo od autora: zelner@nexta.sk

Strípky ze života.

Trampeký video disk došel z Čech od Billa z osady Krahulík (Pochválov). Formát je VCD a obsahuje záběry z šedesátých let, přetažené z amatérské osmičky. Vše je hezky editované s trampskými písničkami v pozadí, proloženo prolínačkami a jinými triky, které umožňuje digitální video. Je to první vlaštovka a věříme, že během času většina osad si utvoří video kroniku, kde zanesou dobové písničky, filmy, fotky, stránky cancáků a kronik. CD sice nehraje v našich DVD přehrávačích, ale je na něm malý program, který vše nastartuje a můžeš se na to dívat na počítači. Pokud osadu znáte nebo máte zájem kontaktovat Billa, tak pište na adresu vaclav.vi@tiscali.cz

Poznámky

Máš-li zájem dostat upozornění, že na Internetu je nová STOPA, tak pošli svoji Email. Nemáme žádný pravidelný 'program' na zasílání zpráv a nikdy nepředáme adresy nějakým agenturám pro 'junk mail'. Ty nenávidíme víc než kdokoli z vás. Všechny "spam" nebo podezřelé zprávy jsou vymazány před otevřením a proto posíláš li nám cokoli, uveď svoje jméno (on subject line). Neposílejte nám žádné "chain letters" jedno s jakými dobrými důvody. Od nás to nejde nikdy dál. Také neposílejte žádné .EXE .COM nebo .BAT soubory, které jste našli na Internetu. Ve většině z nich jsou schováni virusy.

Stále nám chodí mnoho Emailů, kde kromě naší adresy je třeba dalších třicet adres. Neposílejte adresy všech co máš všem co znáš a nikdy neposílejte adresy kamarádů do světa! Pouze svoji adresu!! A jak?

Klikni si na VIEW na hlavním MENU a najdeš tam FIELD BCC. Klikni na té řádce BCC (Blanc Carbon Copy) se objeví jako třetí řádka odzora, když posíláš NEW EMAIL, takže uvidíš 4 místo třech (To... CC... BCC... a poslední je Subject)

Na první řádku (To...) dáš svoji vlastní adresu. Druhá řádka bude prázdná a na třetí řádku (Bcc...) dej adresy všech, kterým je zpráva určena. Uvidíš že každý zprávu dostane včetně tebe a nebude tam seznam všech adres, které se tak nemohou dostat do světa pro SPAM, reklamy a virusy.

Fotky ve STOPĚ, které nemají uvedeného autora, jsou foceny redakcí. Datum na adresové nálepce indikuje, kdy jsme dostali příspěvek na poštovní.